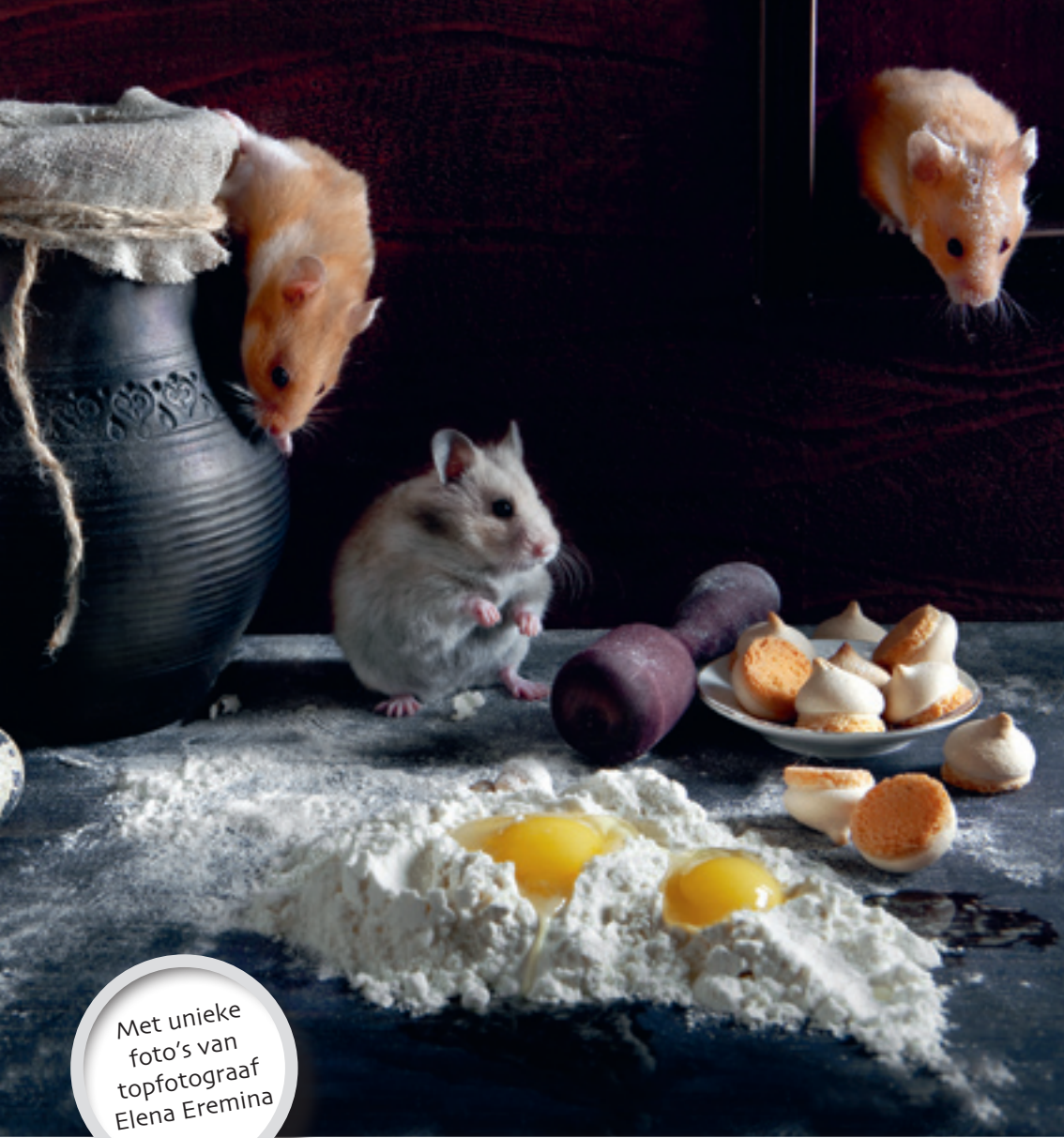
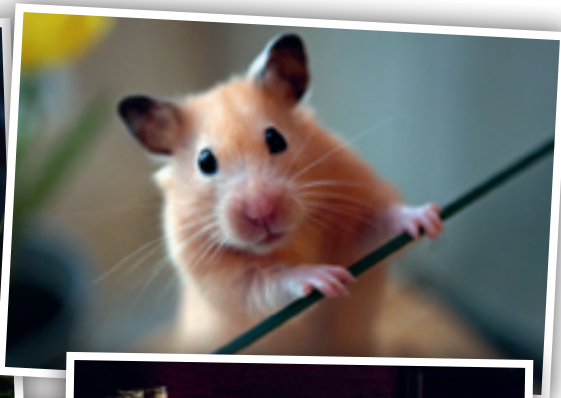

Met unieke
foto's van
topfotograaf
Elena Eremina

Bericht van de hamsterfluisteraar

Pleidooi voor Het Betere Hamsterleven

Inhoudsopgave

	Voorwoord	5
Hoofdstuk 1	De geschiedenis van de goudhamster	10
Hoofdstuk 2	En nu jij!	14
Hoofdstuk 3	Een hamster aanschaffen	20
Hoofdstuk 4	Soorten hamsters	28
Hoofdstuk 5	De verzorging van de hamster	34
Hoofdstuk 6	Wat hamsters wel en niet mogen eten	42
Hoofdstuk 7	Do's en don'ts	48
Hoofdstuk 8	Wisseling van de wacht	54
Hoofdstuk 9	De winterslaap	58
Hoofdstuk 10	Fokken met hamsters	64
Hoofdstuk 11	Ziekten	68
Hoofdstuk 12	De hamster op internet	76
	Dankwoord	79
	Boekenlijst	80

Opdracht: voor Jack, de hamster die ik per ongeluk heb laten doodgaan.
Je had beter verdiend!

De geschiedenis van de goudhamster

De eerste beschrijving van een goudhamster staat in de tweede editie van een historisch boek uit 1797. Het boek werd geschreven door Alexander Russell, een arts, met een beetje hulp van zijn broer Patrick en het heette 'The Natural History of Aleppo'. Het was een boek over flora en fauna in Syrië en dit is dan ook de plaats waar de hamster voor het eerst werd 'ontdekt'. De plaatselijke bevolking kende hem natuurlijk al lang, maar toen verscheen hij voor het eerste in een wetenschappelijk boek. Russell wist overigens al van het bestaan van de Syrische hamster af, want hij meldde dat deze minder vaak voorkwam dan de veldmuis. Zijn beschrijving gaat over een ontleding van een hamster. Tot zijn grote verbazing bevatten de wangzakjes een hele massa sperziebonen, die keurig in de lengte waren gerangschikt. De berg bonen die tenslotte naar buiten werd gebracht, was bijna net zo groot als het hamsterlijf zelf.

De volgende melding van het goudhamsterfront is van 1839 van George Robert Waterhouse, 29 jaar en curator van de London Zoological Society. Hij bestudeerde eveneens de Syrische hamster. Hij beschreef een diertje met een diepe goudgele kleur met een lange, zeer zachte vacht en een zijdeachtige glans. De kleurschakeringen op het lijfje varieerden van bruin, geel, grijs tot loodkleur en de pootjes en staart waren wit. Het diertje had wit met zwarte snorren. Zo zag dus de oerhamster eruit. Om het niet bij sterke verhalen te laten, nam Waterhouse een geprepareerd vachtje en een schedeltje mee, die in het Natuurhistorisch Museum in Londen ten toon werden gesteld.

In 1880 werd er een aantal levende hamsters mee naar Schotland genomen door James Skeene. Voor zover ik begrepen heb, was hij een Britse consul, en geen natuurwetenschapper. Op deze introductie rustte geen zegen. Wat er fout ging heb ik niet kunnen vinden, en snappen doe ik

het nog minder, maar deze hamsters raakten in 1910 'uitgestorven'. Dat knaagdieren weigeren om zich voort te planten lijkt me niet waarschijnlijk, misschien brak er wel een besmettelijke ziekte uit. Ik verzin maar iets.

Maar er volgden nieuwe kansen. In 1930 ging Professor Israel Aharoni van de Zoölogische Faculteit van de Universiteit in Jeruzalem op hamsterjacht. Hij was een befaamd verzamelaar van dieren, eigenlijk verzamelde hij alles op pootjes dat bewoog. Aharoni kende de soort. Hij legde contact met de plaatselijke bevolking in de omgeving van Aleppo om samen met hen een hamsteronderkomen te vinden. Met een aantal werkrachten groef hij zo ongeveer een heel tarweveld af. De missie slaagde, want er werd op 2,5 meter diepte een nest gevonden van wel 4 meter lang.

Voor we met het verhaal verder gaan, wil ik even vertellen dat een hamsterkolonie daar zo'n 30 tot 60 kilo graan in bewaarde, en dat zo'n hamsterstelsel bestond uit gangen, slaapkamers, toiletkamers, kraamkamers en voorraadkamers. Dan heb je meteen een idee van de omstandigheden waaronder een hamster idealiter zou moeten leven. Daar kunnen we met onze moderne hamsterkooien op huiskamerformaat toch echt niet aan tippen.

Maar goed, we gaan verder met de historie. Aharoni vond een volwassen vrouwtjeshamster met elf jongen. Sommige verhalen spreken over twaalf. We kijken niet op een hamster. Toen het hamsternest verstoord raakte, begon het vrouwtje haar jongen op te eten. Dat is niet zo vreemd, want moeder hamster eet haar kinderen liever zelf op, dan dat ze ze in verkeerde handen laat vallen. Kannibalisme is dus een bekende reactie op nestverstoring. Daarop heeft Aharoni het vrouwtje met cyanide gedood en de moederloze jongen met zich mee genomen. Samen met zijn vrouw bracht hij het nestje groot. Zie je het voor je hoe ze met kleine pipetjes in de weer waren? Het moet een intensief werkje zijn geweest om het hele stelletje groot te krijgen. De hamsters werden vervolgens naar de Hebreeuwse universiteit gebracht. Daar heeft iemand ze zonder veel nadenken in een houten kooi gestopt die toevallig voorhanden was. Het resultaat hiervan was dat een aantal van de hamsters uitbrak en nooit meer werd teruggezien. Dat heb je, met knaagdieren. Uiteindelijk bleef een klein clubje hamsters over. De verhalen lopen nu ernstig uiteen. Er waren drie of vier overblijvers. En of het mannetjes of vrouwtjes waren, daar zijn de verhalen ook al niet eensluidend over. Konden deze wetenschappers niet tellen? Wisten zij het verschil tussen mannetjes en vrouw-

tjeshamsters niet? Schreven ze hun bevindingen niet op? We zullen het wel nooit weten. Het verhaal is sowieso nogal mistig, want in een Berlijns museum bevinden zich de lichaampjes van drie volwassen vrouwelijke hamsters, die ook aan de vondst van Aharoni worden gelinkt. Waar kwamen die dan vandaan? Feit is, dat men met de overgebleven hamsters is gaan fokken. In het eerste jaar zouden er al 150 jongen zijn geweest. Een pittig aantal, maar, toegegeven, een worp van elf, twaalf hamsterjongen per keer is normaal. In 1931 werd een aantal daarvan in de zakken van een zekere Alders naar Engeland gesmokkeld, waar de hamsters als proefdieren zouden dienen. In 1938 werden ze van daaruit weer naar de Verenigde Staten gestuurd, eveneens als proefdier, maar ook al snel als huisdier. De mensen die met de hamsters in contact kwamen, merkten dat de beestjes snel handtam werden en daarom geschikte huisdieren waren. In 1965 zouden er wereldwijd al 20 miljoen hamsters zijn geweest. Het verhaal gaat dat vrijwel alle nu gehouden exemplaren, die bij ons bekend zijn als goudhamster, rechtstreeks verwant zijn aan dat ene bewuste nestje dat door Aharoni werd gevangen. Het is bijna het verhaal van Adam en Eva. Met zijn tweetjes de stamhouders van het hele mensenras. Zouden al die hamsters dan niet enorm te lijden hebben gehad van inteelt? Ze waren immers allemaal naaste familie? En was het mogelijk om vanuit die oorspronkelijke wildkleur alle nu bestaande kleurschakeringen op te kweken? Ik kan het moeilijk geloven, maar het komt in alle bronnen voor.

In elk geval zijn er nadien nog vaker hamsters uit Syrië naar andere landen getransporteerd. In 1971 werd er een aantal door reizigers naar de VS gebracht. In de jaren negentig werden er negentien hamsters voor fok naar Duitsland vervoerd. Ook tussen 1970 en 1980 zou er een aantal hamsters naar de VS zijn vervoerd om er mee te fokken. En er bleven natuurlijk ook hamsters over in Syrië, die gewoon in het wild verder leefden. Ze zijn nog steeds te vinden in hun oorspronkelijke gebied (Syrië en Israël), maar zijn daar wel bedreigd. Terwijl onze hamsters in hun plastic huisje zitten, of zich suf lopen in een wieltje, leven ze daar dus nog steeds in metersgrote gangenstelsels. Het lijkt mij eigenlijk helemaal niet zo verwonderlijk dat er uiteindelijk meerdere fokexemplaren zijn opgedoken, die in Engeland en de VS voor vers bloed hebben gezorgd. Echter, als je al de boekjes mag geloven, zijn alle hamsters die wij houden verre familie van elkaar.

ze natuurlijk wel een puntig staartje, dus dat moet je bij je beoordeling even buiten beschouwing laten. Koop geen piepjonge hamster die nog bij zijn moeder hoort, maar ook liever ook geen ouder exemplaar. De tijd die hij al geleefd heeft, gaat af van de tijd die jullie samen kunnen doorbrengen. Tenzij je natuurlijk juist besluit om deze hamster op leeftijd nog een mooie tijd te bezorgen. Het heeft geen zin om een hamster uit meelij te kopen, als je merkt dat hij het ergens niet goed heeft. Zijn plek zal meteen weer worden ingenomen door een volgend slachtoffer. Wil je een specifieke hamster die de dierenwinkel niet heeft, zoek dan op internet naar adressen van fokkers of hobbyverenigingen. Een keuze voor een hamster van een hobbyfokker, heeft trouwens ook verschillende voordelen. Om te beginnen zullen deze fokkers zich eerder toeleggen op het fokken van hamsters met een prettig, harmonieus karakter. De dierenwinkelhamsters zijn vooral op kwantiteit gefokt: er moet zo snel mogelijk en zo veel mogelijk geld mee verdiend worden. Verder loop je het risico dat de hamster uit de winkel een nare achtergrond heeft. Soms komen ze bijvoorbeeld uit het Oostblok, waar de welzijnseisen niet zo hoog zijn. Dan heeft je hamster misschien een erbarmelijk leven gehad. Ook is de kans op ziekten dan groter. In Tsjechië heerst bijvoorbeeld het besmettelijke Hamster Polyoma Virus. Dit virus veroorzaakt tumoren op kin en buik. Omdat het virus een lange incubatietijd heeft, kan het zich flink verspreiden voordat het wordt opgemerkt. Wie zijn hamster bij een kleine enthousiaste hamstery koopt, heeft de meeste kans op een hamster die met liefde en zorg is omringd en die helemaal gezond is. Bovendien kun je dan ook nog eens een speciale kleurstelling of beharing kiezen, die in de dierenwinkel meestal niet voorhanden is. Koop je een hamster bij een fokker, dan mag je vaak het nestje van kleins af aan volgen. Dat versterkt de band en is ook nog eens leerzaam. Er is ook een 'maar'. Fokken gaat soms met inteelt gepaard en dan zou het kunnen dat de hamster gevoeliger is voor bepaalde ziekten, een zwakkere constitutie heeft en korter leeft. Een 'vuilnisbakje' om het heel oneerbiedig te zeggen, is dikwijls sterker.

Bericht van de hamsterfluisteraar

Marian Henderson (1954) schrijft informatieve boeken met een persoonlijke invalshoek, die laagdrempelig en lichtvoetig zijn. Ook in dit boekje combineert zij informatie en emotie. De feiten over het houden van hamsters, die de liefhebber graag wil lezen en daarnaast haar eigen ervaringen met ruim 30 jaar hamster-hobbyisme. Het werd een openhartig verhaal, waarin ze niet alleen haar liefde voor hamsters beschrijft, maar ook de fouten die ze maakte, die sommige van haar diertjes het leven hebben gekost. Maar het allerbelangrijkste is misschien wel dat ze duidelijk maakt dat een hamster een heel eigen leventje heeft. Het is geen diertje dat je alleen maar in een hokje stopt voor je eigen plezier, maar een wezentje met geheel eigen behoeften. Wanneer je dat figuurtje wat beter leert kennen en in zijn pootafdrukjes stapt, kun je hem op zijn eigen hamsterachtige wijze heel gelukkig maken. Een warm pleidooi voor Het Betere Hamsterleven.

uitgeverij
GELDERLAND
BOEKEN | KRANTEN | TIJDSCHRIFTEN

ISBN 978-90-816996-8-6

9 789081 699686 >